

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Cob/233/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2106223840
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Husárová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2106223840.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Boženy Husárovej a členov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kataríny Benczovej v právnej veci žalobcu: BYVA, Hurbanova 21, Piešťany, IČO: 34 100 938, zastúpený advokátom JUDr. Milanom Kuhajdom, Vajanského 54, Piešťany, proti žalovanému: Mgr. S. Z., T. XX, N., zastúpený PERSPECTA Legal, s.r.o., Tomášikova 23/C, Bratislava o zaplatenie 1.503,54 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 6Cb/67/2008-240 zo dňa 14.08.2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdzuje.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.503,54 eur s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 1.953,99 eur od 10.06.2006 do 07.12.2006 a zo sumy 866,40 eur od 08.12.2006 do zaplatenia, s 0,05 % úrokom z omeškania denne zo sumy 1.087,57 eur od 08.12.2006 do zaplatenia všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti návrh v časti úrokov z omeškania zamietol a o trovách konania nerozhodol s poukazom na § 151 ods. 3 O.s.p. s tým, že o nich rozhodne samostatným uznesením.

Rozhodnutie odôvodnil vykonaným dokazovaním k návrhu, ktorým žalobca žiadal zaviazať žalovaného k povinnosti na zaplatenie sumy 1.953,99 eur s úrokom z omeškania vzhľadom na to, že na základe zmluvy o dielo zo dňa 18.04.2006 vykonal pre žalovaného ako objednávateľa úpravu čelnej fasády polyfunkčného domu nachádzajúceho sa na ul. T. XX v N., za ktoré práce si uplatnil cenu diela faktúrou č. 2006/10 v sume 213.856,- Sk, z ktorej mu žalovaný uhradil iba sumu 155.000,- Sk, keď ostatku nárok považoval žalovaný za nedôvodný a odmietal túto sumu uhradiť.

Okresný súd Piešťany o veci rozhodol rozsudkom č.k. 6Cb/67/2008-186 zo dňa 23.04.2013, podľa ktorého v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 21Cob/194/2013-218 zo dňa 25.03.2014 bola žalobcovi priznaná právoplatne suma 450,45 eur a tak predmetom konania zostal nárok na zaplatenie istiny vo výške 1.503,54 eur, ktorá predstavuje nedoplatok faktúry č. 2006/10 vo výške 1.087,57 eur a cenu za ďalšie práce vykonané v hodnote 415,95 eur. V priebehu konania požiadal žalobca o zmenu návrhu a ho žiadal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.503,54 eur s 5% úrokom z omeškania zo sumy 1.953,99 eur od 10.06.2006 do zaplatenia a 0,05 % úrok z omeškania denne zo sumy 6.232,65 eur od 08.12.2006 do zaplatenia.

Prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní, vypočutí účastníkov, ich zástupcov a oboznámení sa s listinnými písomnými dôkazmi, najmä zmluvou o dielo zo dňa 18.04.2006 uzatvorenou účastníkmi, rozpočtom stavebných prác, súpisom vykonaných stavebných prác, faktúrou č. 2006/10 a súpisom skutočne vykonaných prác v spojení so znaleckým posudkom vypracovaným Ing. Antonom Fuzákom

pod č. 45/2001 dospel k záveru, že medzi účastníkmi na základe písomnej uzatvorenej zmluvy o dielo zo dňa 18.04.2006 vznikol obchodnoprávny vzťah, na ktorý sa aplikuje právna úprava vyplývajúca z ust. § 536 a nasl. Obchod. zák. Na základe zmluvy o dielo vyplývala žalobcovi povinnosť zhotoviť v určenom termíne dielo, odovzdať ho žalovanému a súčasne vznikla tým žalovanému povinnosť dielo prevziať a zaplatiť cenu.

Z konania bolo preukázané, že okrem prác, ktoré boli predmetom plnenia podľa zmluvy o dielo zo dňa 18.04.2006 vykonal žalobca pre žalovaného aj ďalšie práce, o ktoré ho žalovaný požiadal, ktoré ale neboli predmetom pôvodnej zmluvy o dielo. Súd v tejto súvislosti skúmal, či plnenie, ktoré nebolo predmetom zmluvy o dielo bolo riešené uzatvorením dodatku k zmluve, alebo vznikla nová ústna zmluva o dielo, predmetom ktorej by bolo uvedené plnenie. K uvedenému súd skonštatoval, že zmluva o dielo sa môže uzatvoriť v písomnej aj ústnej forme. Práce, ktoré boli vykonané po uzatvorení zmluvy o dielo a neboli v zmluve presne špecifikované a to nátery kovových konštrukcií, opravy ostenia výkladov a klampiarske práce, ktoré žalobca skutočne zhotovil, neboli dohodnuté ako plnenie na základe písomne uzatvoreného dodatku v zmluve o dielo zo dňa 18.04.2006, takže k rozšíreniu diela nedošlo. Prvostupňový súd tiež posudzoval, či uvedené plnenie nie je možné považovať za zmenu zmluvy o dielo uzatvorenú ústne, k čomu poukázal na ust. § 272 ods. 2 Obchod. zák. v spojení s § 263 ods. 1 Obchod. zák., ale keďže podľa zmluvy o dielo zo dňa 18.04.2006 mali byť jej zmeny, alebo doplnky vyhotovené iba v písomnej forme, dospel k záveru, že vykonaním ďalších prác k zmene zmluvy, resp. k uzatvoreniu dodatku k nej nedošlo.

Keďže predmetné práce nebolo možné považovať ani za plnenie z novej zmluvy o dielo uzatvorenej účastníkmi ústne, pretože absentovala podstatná náležitosť vyžadovaná zákonom a to dohoda o cene, ku ktorej môže dospieť buď tak, že si zmluvné strany dohodnú určenú cenu, alebo sa dohodnú na spôsobe určenia ceny, alebo výslovne prejavia uzavrieť zmluvu aj bez dohody o cene. Pre platnosť zmluvy o dielo bez dohody o cene sa ale vyžaduje, aby sa na takejto forme uzatvorenia zmluvy strany vyslovne dohodli. Dokazovanie preukázalo, že cena pre ďalšie objednané práce nebola vôbec dohodnutá, nebol dohodnutý ani spôsob jej určenia, rovnako nebola preukázaná existencia výslovného prejavu, ktorým by sa strany dohodli na uzatvorení zmluvy bez cenovej doložky a určenia ceny, k čomu žalovaný výslovne poprel, že by akúkoľvek zmluvu o dielo v ústnej forme so žalobcom uzatváral a podľa výpovedí účastníkov sa na vykonaní prác, ktoré neboli kryté zmluvou o dielo obmedzili iba na požiadavku zo strany žalovaného adresovanú žalobcovi, aby vykonal i ďalšie požadované práce, s vykonaním ktorých žalobca súhlasil, ale na cene sa žiadnym spôsobom nedohodli.

Súd zistené skutočnosti vyhodnotil a skonštatoval, že nemal preukázané uzatvorenie dodatku ku zmluve o dielo v ústnej forme, ani uzatvorenie samostatnej zmluvy o dielo v ústnej forme, preto práce, ktoré neboli predmetom zmluvy o dielo zo dňa 18.04.2006 posudzoval ako plnenie, ktoré vykonal žalobca žalovanému bez právneho dôvodu, na základe čoho sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Inštitút bezdôvodného obohatenia, ktorý síce nie je upravený v Obchodnom zákonníku prvostupňový súd aplikoval i na obchodnoprávny vzťah, čo ustanovenia Obchodného zákonníka nevyučujú.

V súvislosti s týmto právnym záverom prvostupňový súd vychádzal z ust. § 261 ods. 6 Obchod. zák. a v spojení s § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 Obč. zák., keď nárok na zaplatenie žalovanej istiny vo výške 1.503,54 eur posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za práce, ktoré boli vykonané z neplatného právneho úkonu, keďže zmluva o dielo pre absenciu základných náležitostí vyžadovaných zákonom nebola v konaní preukázaná. Hoci žalobca vyúčtoval jednou faktúrou tak hodnotu prác vykonaných na základe zmluvy o dielo, ako aj práce, ktoré neboli zahrnuté do rozpočtu, lebo neboli v čase uzavretia zmluvy predvídateľné, ako i nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, prvostupňový súd považoval žalobu v časti žalovanej istiny za opodstatnenú a návrhu vyhovel. Zo sumy 1.087,57 eur, ktorá zostala z pôvodne žalovanej čiastky 1.953,99 eur, keď nárok v časti o zaplatenie 450,45 eur už bolo rozhodnutím prvostupňového súdu č.k. 6Cb/67/2008-186 zo dňa 23.04.2003 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu č.k. 21Cob/194/2013-218 zo dňa 25.03.2014 právoplatne priznaný, súd zaviazal žalovaného i k zaplateniu zostatku vo výške 1.087,59 eur ako plnenia zo zmluvy o dielo uzatvorenej účastníkmi dňa 18.04.2006, keď dokazovanie nepreukázalo, žeby uvedená fakturovaná cena diela bola neprimerane vysoká, resp. nadhodnotená, k čomu vzal do úvahy i znalecké dokazovanie a skutočnosť, že cena bola určená na základe rozpočtu, ktorý podľa zmluvy nezaručoval úplnosť a žalobca tak mal právo žiadať primerane zvýšenie ceny v závislosti od skutočne vykonaných prác po premeraní fasády z dôvodu potreby vykonať činnosti, ktoré do rozpočtu zahrnuté neboli. Sumu 415,95 eur, tvoriacu časť

istiny žalovaného nároku súd vyhodnotil ako vydanie bezdôvodného obohatenia, keď vzal do úvahy závery znaleckého dokazovania, v ktorých znalec zistil presný rozsah prác, (označených ako navyše práce) a určil aj ich obvyklú cenu a uviedol, že žalobcom fakturovaná cena je obvyklá. Uvedená suma 415,95 eur tak súd priznal ako nárok na zaplatenie titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

Vzhľadom k tomu, že sa žalovaný so splnením svojej povinnosti zaplatiť žalovanú čiastku riadne a včas dostal do omeškania, súd s poukazom na § 365 Obchod. zák. v spojení s § 369 ods. 1 Obchod. zák. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť i úroky z omeškania, k čomu skúmal a zaoberal sa počiatkom omeškania. Dohodu účastníkov obsiahnutú v zmluve, podľa ktorej sa strany dohodli na úrokoch z omeškania vo výške 0,05 % denne z ceny dojednanej za vykonanie celého diela súd neakceptoval a označil ju ako dohodu v rozpore s ust. § 369 Obchod. zák., od ktorej sa podľa § 263 ods. 1 Obchod. zák. nemôžu strany odchýliť, ani ju vylúčiť, preto v tejto časti považoval dohodu za neplatnú pre rozpor so zákonom podľa § 39 Obč. zák. a § 41 Obč. zák. Za súladný so zákonom považoval úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne z nezaplatennej sumy. Vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným sa prvostupňový súd osobitne podrobne vypořiadal, pri aplikovaní ust. § 387 ods. 1 a 2 a § 388 ods. 1, § 391 ods. 1, § 392 ods. 1 a § 397 Obchod. zák. keď skonštatoval, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením nedoplatku ceny diela deň uplynutia splatnosti faktúry č. 2006/010, t.j. od 10.06.2006, a pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia, omeškanie nastáva po výzve dlžníka plniť, za ktorú výzvu súd považoval faktúru č. 2006/010, podľa ktorej omeškanie s plnením priznaným z titulu vydania bezdôvodného obohatenia by nastalo odo dňa 10.06.2006. Obchodný zákonník v ust. § 397 určuje premlčaciu dobu štvorročnú a táto sa aplikuje aj na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 387 a nasl. Obchod. zák., podľa ktorého v spojení s § 391 ods. 1 Obchod. zák. začína plynúť premlčacia lehota odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde. Pri aplikovaní tohto právneho ustanovenia súd k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia priznal i úrok z omeškania. K istine, ktorá už bola priznaná žalobcovi v predchádzajúcom rozhodnutí v sume 450,45 eur súd priznal tiež úroky z omeškania vo výške 5 % ako pôvodne žiadal žalobca a pokiaľ išlo o nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 1.087,57 eur od 08.12.2006 do zaplatenia, ktorý návrh neskôr rozšíril a žiadal o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 1.954,- eur od 10.06.2006 do 30.11.2010, ktorý návrh opätovne zmenil a požadoval 0,05 % úrok z omeškania denne zo sumy 6.232,65 eur, ku ktorej ale súd konštatoval, že neuhradenej ceny diela sa týkala iba čiastka 1.087,57 eur, ku ktorej úrok z omeškania priznal a v ostatnej časti z dôvodu premlčania nárok na úroky z omeškania zamietol. Duplicitne požadované úroky z omeškania z nezaplatennej žalovanej istiny rovnako prvostupňový súd zamietol z časti požadovanej zo sumy 5.145,08 eur (155.000,- Sk), pretože na tieto žalobcovi nárok nevznikol.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti uloženia povinnosti podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd uvedené rozhodnutie zmenil a žalobu zamietol. Odvolateľ namietal, že v konaní pred prvostupňovým súdom mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a preto rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej v dôvodoch zotrval na svojich námietkach, ktoré v konaní vzniesol voči znaleckému dokazovaniu, namietal, že skutkové zistenia, na ktoré poukázal prvostupňový súd nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch, keď súd negoval ust. § 547 ods. 6 Obchod. zák., podľa ktorého dôkazné bremeno zaťažuje v tam uvedenej prekluzívnej lehote žalobcu ako zhotoviteľa, ktorý je povinný preukázať, že o potrebe zvýšenia ceny diela žalovaného ako objednávateľa informoval. Splnenie tejto oznamovacej povinnosti bez zbytočného odkladu ale nebolo v konaní žalobcom preukázané, preto jeho právo na zvýšenie ceny diela zaniklo. Žalovaný namietal aj rozsah vykonaných prác, ku ktorej skutočnosti mal prvostupňový súd vykonať dokazovanie, pretože o veci rozhodol iba na základe listín, ktoré predložil žalobca, ktoré ale nepopisujú skutkový stav objektívne. Žalovaný žiadal, aby bolo vo veci vykonané dokazovanie k otázke oprávnenosti fakturácie za vykonané práce, na ktoré je potrebné odborné znalosti, ale prvostupňový súd tento návrh na dôkaz vyhodnotil ako nadbytočný, čím neúplne zistil skutkový stav. Súd prvého stupňa napriek námietkam žalovaného dospel k záveru, že žalobca vykonával na diele i práce navyše v cene, ktorú určil žalobca, pričom existencia navyše prác nebola žalobcom prostredníctvom žiadneho dôkazu preukázaná. Súd prvého stupňa nesprávne vo veci aplikuje ust. § 547 Obchod. zák. a vôbec neskúmal, či žalobca oznámil žalovanému prekročenie rozpočtovanej ceny, pretože potrebu prekročenia rozpočtovej ceny a jej zvýšenia žalobca žalovanému bez zbytočného odkladu neoznámil, a tým jeho nárok z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty zanikol a ani v súdnom konaní sa takéhoto zvýšenia nemôže domáhať. Odvolateľ vyjadril nesúhlas i s posúdením plnenia ako bezdôvodného obohatenia, takéto právne posúdenie označil za obchádzanie ust. § 547

ods. 6 Obchod. zák., inak by bolo takéto ustanovenie nadbytočné, pretože je v postavení špeciálnej normy voči všeobecnej norme o bezdôvodnom obohatení, kedy sa všeobecná norma nemá aplikovať. Z uvedeného dôvodu mal odvolateľ za to, že žalobcovi nemal byť priznaný nárok na zaplatenie istiny, ako ani nárok na úroky z omeškania a trovy konania.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť a zaviazat' žalovaného k náhrade trov odvolacieho konania.

Odvolací súd vec prejednal podľa § 212 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný a podľa § 214 ods. 2 O.s.p. o odvolaní rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania rozsudkom podľa § 156 ods. 1,3 O.s.p., ktorý verejne vyhlásil, keď miesto a čas verejného vyhlásenia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Trnave v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Účastníkov konania ani ich právnych zástupcov o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku osobitne elektronickými prostriedkami neupovedomoval, pretože o túto možnosť nepožiadali (§ 45 ods. 4 O.s.p.).

V súvislosti s podanými opravnými prostriedkami odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 212 ods. 1 O.s.p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd poukazuje i na uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. II ÚS 78/2005 podľa ktorého „odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, pokiaľ zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní“.

Dokazovanie v rozsahu vykonanom prvostupňovým súdom odvolací súd považuje za dostatočné, v ktorom sa prvostupňový súd podrobne zaoberal všetkými v konaní zistenými skutočnosťami, tieto správne jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti vyhodnotil a právny záveru, ku ktorému dospel a ktorý vyjadril vo vyhlásenom výroku rozsudku je správny, dostatočne kvalifikovane odôvodnený a odvolací súd sa s ním stotožňuje.

Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia prvostupňového súdu v spojení s odvolacími dôvodmi odvolací súd uvádza, že ust. § 547 ods.6 Obchod. zák., ktoré odvolateľ žiada pri posúdení veci použiť by bolo aplikovateľné len v prípade, ak práce, ktoré žalobca vykonal nad rámec predmetu plnenia dohodnutého v zmluve o dielo dňa 18.4.2006 boli plnením, ktoré by bolo posúdené a kvalifikované ako plnenie zo zmluvy o dielo, uzatvorenej či už ústnou alebo písomnou formou. Predmetné práce ale boli prvostupňovým súdom posúdené ako plnenie z neplatného právneho úkonu, pretože písomne uzatvorená zmluva o dielo zo dňa 18.4.2006 ich do predmetu plnenia nezahŕňala, preto súd prvého stupňa správne v tejto časti nárok posúdil ako bezdôvodné obohatenie, na čom nič nemení ani nesúhlas žalovaného s takouto právnou kvalifikáciou. Z uvedeného dôvodu tak nedochádza ani k obchádzaniu ust. § 547 ods.6 Obchod. zák., pretože vykonané práce nevychádzali zo zmluvy o dielo uzatvorenej dňa 18.4.2006 a žalované plnenie nebolo posúdené ako nárok na zaplatenie zvýšenej ceny z naviac prác. Súd prvého stupňa nepochybil, keď pri určení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal zo znaleckého posudku vypracovaného v tomto konaní znalcom Ing. A. Fuzákom, ktorý určil i cenu prác súdom kvalifikovaných ako bezdôvodné obohatenie, ktorá zodpovedá hodnote, o ktorú sa vykonaním prác žalovaný obohatil.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil, keď sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými zisteniami a právnymi závermi prvostupňového súdu obsiahnutými v odôvodnení napadnutého uznesenia a na ktoré preto v podrobnostiach odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodol s poukazom pretože o nich rozhodne prvostupňový súd na § 224 ods.4 O.s.p.

Senátom odvolacieho súdu bolo toto rozhodnutie prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.